

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 381/2014
15.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног П.М., због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног П.М., адвоката С.Ж., поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Вршцу К бр.601/11 од 24.01.2013. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног П.М., поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Вршцу К бр.601/11 од 24.01.2013. године, јер нема прописан садржај.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К бр.601/11 од 24.01.2013. године окривљени П.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци, као и на новчану казну у износу од 60.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана по правноснажности пресуде, и одређено да ако исту не плати казна ће се заменити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне суд одредити један дан затвора.

Наведена пресуда потврђена је пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1879/13 од 25.02.2014. године.

Бранилац осуђеног П.М., адвокат С.Ж., поднео је захтев за заштиту законитости дана 03.01.2014. године, а који је прецизирао поднеском од 03.04.2014. године у коме је навео да је захтев поднет против пресуде Основног суда у Вршцу К бр.601/11. Прецизирајући захтев, бранилац осуђеног није навео законски разлог због кога је поднео захтев за заштиту законитости против пресуде Основног суда у Вршцу К бр.601/11, нити да ли је захтев против те пресуде поднет из истих законских разлога као и првобитни захтев од 03.01.2014. године, када наведена пресуда није била правноснажна.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. и 487. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца осуђеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног П.М. нема прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог његовог подношења (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тач. 2. и 3. овог законика, мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Имајући у виду да у прецизираном захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног П.М. од 03.04.2014. године није наведен разлог за подношење захтева у односу на пресуду Основног суда у Вршцу К бр.601/11, по налажењу Врховног касационог суда, захтев нема прописан садржај.

Из наведеног разлога на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП Врховни касациони суд је одбацио захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног П.М.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**